

การวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลของสันตสิริจากวรรณกรรมเรื่อง “ทาสประเพณี”

An Analysis of Translation Editing and Translation Process of Santasiri of the Literature “EAST WIND WEST WIND”

กนกพร ลายสนิทเสรีกุล^{1*} นครเทพ ทิพยศุภราชภูรี¹ และ พิสิษฐพัฒน์ ทองเปลว²

Kanokporn Laisanitserreekul^{1*} Nakonthep Tipayasuparat¹ and Phisitthaphat Thongpleaw²

¹สาขาสถาปัตยกรรมเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี ประเทศไทย

²ภาควิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี ประเทศไทย

¹English for Profession, Faculty of Liberal Arts, Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

²Chinese Language Department, Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

*Corresponding author, E-mail: pao.kanokporn@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลที่ผู้แปลนำมาวิเคราะห์ในการแปลวรรณกรรม “ทาสประเพณี” จากต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “East Wind West Wind” ที่ประพันธ์โดย Pearl S. Buck และ สันตสิริ เป็นผู้แปล งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยเลือกตัวอย่างจากต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทยจำนวน 20 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยนำหลักเกณฑ์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลของสัญฉวี สายบัว (2560) และ โมนา เบเกอร์ (Baker, 1992) มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ที่แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ การปรับระดับคำและการปรับระดับโครงสร้างของภาษา ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าการปรับบทแปลระดับคำประเภทที่พบมากที่สุดคือ การใช้คำที่อ้างอิงความหมายที่กว้างแทนคำที่เฉพาะกว่า รองลงมาคือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป การปรับบทแปลระดับโครงสร้างของภาษาประเภทที่พบมากที่สุดคือ การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในวลีหรือประโยค รองลงมาคือ การปรับบทแปลระดับโครงสร้างของคำ สำหรับด้านกลวิธีการแปลพบว่าโดยส่วนใหญ่ผู้แปลเลือกใช้การแปลแบบเอาความเป็นหลักเพื่อให้งานแปลมีความสอดคล้องกับรูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่คุ้นเคยต่อผู้อ่านที่สุด

คำสำคัญ: การปรับบทแปล กลวิธีการแปล วรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมจีน

Abstract

The aim of this research was to study the types of translation editing and translation process of a literary work “East Wind West Wind.” by Pearl S. Buck and translated by Santasiri. This research was conducted using qualitative data. Based on the principles of translation editing proposed by Sanchawi Saibua (2017) and Mona Baker

(1992) as the analytical framework, the research was done through 20 purposively selected examples. The findings were classified into two levels: the adjustment at word level and the adjustment at language structure level. The results of this research showed that the adjustment at word level in terms of using general words to replace specific ones was mostly found while deleting words and idioms was secondly found. Regarding the adjustment at language structure level, rearranging of word order in sentences or phrases was used most frequently, followed by word structure level. The free translation technique was mostly used for this work in order to make language structure conform to translation texts and familiar to the readers.

Keywords: Translation editing, Translation process, Chinese Culture-related Literature

1. บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน การติดต่อสื่อสารนับเป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม ดังนั้น มนุษย์จึงได้คิดค้นเครื่องมือเพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดอารมณ์ตลอดจนความรู้สึกร่วมกัน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ความต้องการของตน ซึ่งสื่อกลางหรือเครื่องมือในที่นี้คือ “ภาษา” ในปัจจุบันเมื่อสังคมมีการขยายตัวขึ้นทำให้ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารมีความแตกต่างกัน แม้กระทั่งในสังคมเดียวกัน อาจมีภาษาประจำกลุ่มที่หลากหลายได้เช่นกัน ดังนั้น เพื่อให้การติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มเป็นที่เข้าใจทั้งสองฝ่าย จึงจำเป็นต้องมีการแปลข้อมูลจากภาษาหนึ่งไปสู่ภาษาหนึ่ง “การแปล” จึงมีบทบาทในการสื่อความหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกลุ่มคนต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา ต่างภาษาและต่างเผ่าพันธุ์ แคทฟอร์ด (Catford, 1978) กล่าวว่า การแปลคือการใช้ภาษาอีกภาษาหนึ่ง เพื่อสื่อความหมายที่แสดงโดยภาษาเดิม ภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่นักแปลนำมาใช้เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

การแปลจึงเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความหมายของบทต้นฉบับลงสู่บทที่เป็นฉบับแปล ความหมายจึงเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับผู้แปลที่จะต้องเก็บให้ได้จากต้นฉบับและเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการกำหนดคุณภาพงานแปล กล่าวคืองานแปลที่คงความหมายของต้นฉบับไว้ได้ครบและเที่ยงตรงย่อมนับเป็นงานแปลที่ดี ต้นฉบับและฉบับแปลอาจจะเป็นภาษาเดียวกัน เช่น การเอาบทประพันธ์ที่เป็นร้อยกรองมาเขียนใหม่ในรูปร้อยแก้วโดยคงความหมายเดิมไว้ หรือต้นฉบับและฉบับแปลเป็นข้อความที่ต่างกันในเรื่องของคำ การเรียบเรียงคำ และการผูกประโยค เช่น การแปลบทความภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ดังนั้นเมื่อต้องมีการแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งจึงเป็นปัญหาที่หนักใจของนักแปลที่จะต้องพยายามรักษารูปแบบของต้นฉบับไว้พร้อมกับคงความหมายไว้ด้วย นิวมาร์ค (Newmark, 1981) ได้ให้คำแนะนำเพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักแปลว่า ผู้แปลต้องยึดความมุ่งหมายที่สำคัญของการแปลเป็นหลักและสร้างผลตอบสนองที่เทียบเคียงกับของต้นฉบับ ในขณะที่เดียวกันก็พยายามรักษารูปแบบการเสนอความคิดเดิมไว้เท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นการนำเอาอีกภาษาหนึ่งมาสื่อความหมายของต้นฉบับจึงต้องมีการปรับบทแปลบ้างเพื่อให้บทแปล นั้นสามารถสื่อความหมายได้ดีที่สุด

ซึ่งตรงกับความมุ่งหมายของสัญฉวี สายบัว (2560) ที่กล่าวถึงขอบเขตการปรับบทแปลไว้ว่า การปรับบทแปลไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงหรือการแก้ไขบทแปลให้แตกต่างไปจากต้นฉบับตามความพอใจของผู้แปล ซึ่งการปรับ บท

แปลควรทำได้ตามเงื่อนไขต่อไปนี้ ประการแรกคือ การปรับภาษาควรทำต่อเมื่อมีความจำเป็นในด้านที่จะทำให้ บทแปลนั้นอ่านเข้าใจง่าย ผู้แปลอาจพิจารณาปรับโครงสร้างของประโยค การเรียงลำดับ และความคิดให้แตกต่างไป จากรูปแบบที่ใช้ในต้นฉบับ ถ้าเห็นว่าจะทำให้ภาษาในบทแปลสละสลวยขึ้นเป็นธรรมชาติขึ้นและที่สำคัญคืออ่านแล้ว เข้าใจได้ ประการที่สองคือ ในการปรับภาษาที่ใช้ในบทแปลนั้น ผู้แปลจะต้องคำนึงถึงความหมายของการแปลเป็นสิ่ง สำคัญ ซึ่งหมายถึงการมุ่งที่จะให้ภาษาในบทแปลสามารถสื่อความหมายที่เทียบเคียงได้กับความหมายในต้นฉบับ (equivalent meaning) หลักเกณฑ์นี้ใช้ได้กับการแปลงานเขียนทุกชนิด โดยมีข้อยกเว้นคือ การแปลงานเขียนประเภท วรรณาสาร (expressive writing) ซึ่งรูปแบบมีความสำคัญเท่าๆกับการคาดหมาย การปรับบทแปลจึงแตกต่างไป

วรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมจีน เรื่อง East Wind West Wind (ทาสประเพณี) เป็นเรื่องราวที่กล่าวถึง หญิงสาวชาวจีนโบราณนามว่าก๊วยหลานแต่งงานกับชายชาวจีนเป็นแพทย์ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศ ทั้งสองถูก หนั้นไว้ ก่อนหน้า เมื่อพบกันเธอพบว่าเขาไม่ได้เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ เพราะเขาไม่สนใจเธอเลย ก๊วยหลานมีพี่ชาย ที่อาศัยอยู่ใน สหรัฐอเมริกาคนนึงและแต่งงานกับอเมริกันหญิงชาวอเมริกัน พวกเขากลับมาประเทศจีนเพื่อโน้มน้าวให้ พ่อแม่ของฝ่าย ชายยอมรับการแต่งงาน แต่ทว่าปฏิเสธและขอให้พี่ชายมอบเงินให้อเมริกันจำนวนหนึ่งและส่งเธอกลับ ประเทศ พ่อและแม่ ต้องการให้บุตรชายแต่งงานกับคู่หมั้นซึ่งเป็นลูกสาวของบ้านตระกูลหลินเพื่อให้กำเนิดหลานชาย ที่มีเลือดเนื้อเชื้อไขที่ เกิดจากผู้หญิงจีน ต่อมาแม่รีบพบว่าตนเองตั้งครรภ์บุตรคนแรกทำให้สามีไม่สามารถหักใจทิ้งไปได้เหตุการณ์นี้สร้างความ เสียใจให้กับแม่ของฝ่ายชายจนกระทั่งตรอมใจและเสียชีวิตในที่สุด พี่ชายของก๊วยหลานจึง ตัดสินใจออกจาก ครอบครัวใหญ่และมาอาศัยอยู่กับแม่ตามลำพัง ส่วนก๊วยหลานและสามีได้พยายามปรับตัวเข้าหากัน และเมื่อทั้งสอง ให้กำเนิดบุตร ทายาทของทั้งสองครอบครัวจึงทำหน้าที่เป็น โช้ความสัมพันธ์ที่ร้อยรัดวัฒนธรรมตะวันออกและ ตะวันตกเข้าด้วยกันอย่างแนบแน่น

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกที่จะศึกษาวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมจีน เรื่อง East Wind West Wind (ทาสประเพณี) ประพันธ์โดย เฟอร์ด เอส บัค และแปลโดย สันตสิริ เนื่องจากเป็นเรื่องที่วางวรรณกรรมของยุโรปและ อเมริกาถือว่าเป็นเรื่องเยี่ยมและทรงคุณค่าในด้านประเพณีและวัฒนธรรมตะวันออกที่มีการตีพิมพ์จำหน่ายทั่วโลกถึง 38 ภาษา นอกจากนี้ผู้แปลก็ถือว่าเป็นผู้ที่มีฝีมือในการร้อยกรองและเป็นผู้ชำนาญด้านการใช้ถ้อยคำสำนวนในงาน ประพันธ์ต่างๆ มากมาย ซึ่งงานที่ท่านผู้วิจัยได้ทำสำเร็จมาแล้วเป็นอย่างดีคือเรื่อง เมียหลวง (The First Wife), นักปฏิวัติ หนุ่ม (The Young Revolutionist), หัวอกแม่ (The Mother), ชาตินิยม (The Patriot) ด้วยชื่อเสียงและความสามารถ ของผู้ประพันธ์และผู้แปลทั้งสองนี้มุ่งหมายที่จะสร้างให้เห็นเรื่องราวชีวิตถึงความแตกต่างที่ข้องเกี่ยวกับประเพณีอย่าง ละเอียด จึงเป็นเหตุที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจเนื้อหาและเลือกวรรณกรรมเรื่องนี้มาวิเคราะห์ในการปรับบทแปล

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาประเภทของการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลที่ผู้แปลได้นำมาใช้ในการแปลวรรณกรรมเรื่อง “ทาสประเพณี” จากต้นฉบับภาษาอังกฤษมาสู่ฉบับแปลภาษาไทย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในส่วนนี้มีจุดมุ่งหมายในการวิจัยแบบวิเคราะห์เนื้อหาทางภาษาลึถึงวิธีการปรับบทแปลวรรณกรรมเรื่อง “ทาสประเพณี” โดยนำข้อความทั้งหมดของเรื่องสั้นทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล เป็นจำนวน 20 ตัวอย่าง มาวิเคราะห์ตามหลักทฤษฎีของสัญวิ สายบัว (2560) และ โมนา เบเคอร์ (Baker, 1992) เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยแบ่งเป็น 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 การเลือกข้อมูล ผู้วิจัยได้เลือกวรรณกรรมฉบับภาษาอังกฤษ เรื่อง “East Wind West Wind” ที่ประพันธ์โดย Pearl S. Buck ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ John Day Company ในปี 1930 และฉบับแปลภาษาไทย เรื่อง “ทาสประเพณี” แปลโดย สันตสิริ ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ พิศายาคาร ในปี 2524

3.2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยได้อ่านข้อมูลเชิงลึกในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล เพื่อสร้างความเข้าใจในสำนวนทางภาษาของผู้ประพันธ์และสำนวนการแปลของผู้แปล เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์และจัดประเภทในลำดับถัดไป

3.3 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปล ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแปลและงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ขั้นตอนการแปลทฤษฎี การปรับบทแปล กลวิธีการแปล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลวรรณกรรมทั้งหมดทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลที่มีการแบ่งเนื้อเรื่องเป็นจำนวน 20 บท จึงสามารถจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 20 ตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการศึกษา

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลในส่วนของ การปรับบทแปลจากฉบับแปลและเทียบเคียง จากต้นฉบับ จำนวน 20 ตัวอย่างดังกล่าว จึงนำมาวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปล ซึ่งการวิเคราะห์ การปรับบทแปลจะใช้หลักเกณฑ์ของสัญวิ สายบัว (2560) และ โมนา เบเคอร์ (Baker, 1992) ที่จำแนกตามกรอบ ความคิดการวิเคราะห์ออกเป็น การปรับระดับคำและการปรับระดับ โครงสร้างภาษา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังวิเคราะห์ใน ส่วนของกลวิธีการแปล ได้แก่ การแปลแบบตรงตัวและการแปลแบบเอาความ

3.6 การสรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยสรุปผลโดยการคัดเลือกมาจากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้งหมดในวรรณกรรม นำเสนอผลการวิเคราะห์การปรับบทแปลในแต่ละประเภท พร้อมยกตัวอย่างเพื่ออธิบายประกอบที่น่าสนใจและสรุปรูปแบบการปรับบทแปลแต่ละระดับที่พบมากที่สุด ไปถึงรูปแบบที่พบน้อยที่สุด

4. ผลการวิจัย

จากการศึกษาการวิเคราะห์การปรับบทแปลทั้งหมด 20 ตัวอย่าง ผู้วิจัยวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง ทั้งการปรับบทแปลในระดับคำและระดับ โครงสร้างจำนวน 60 ประเด็น นั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ตรงตามหลักเกณฑ์ของ สัญวิ สายบัว (2560) และ โมนา เบเคอร์ (Baker, 1992) โดยจำแนกตามประเภทการปรับบทแปลต่างๆ ซึ่งเรียงลำดับความถี่จำนวนที่พบมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด ดังนี้

ตารางที่ 1 ความถี่ของการปรับบทแปลระดับคำและระดับ โครงสร้าง

การปรับบทแปลระดับคำ				การปรับบทแปลระดับโครงสร้าง			
ลำดับ	ประเภท	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับ	ประเภท	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
1	การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมาย กว้างแทนคำที่เฉพาะกว่า	6	10	1	การปรับระเบียบวิธีเรียงคำ ในประโยคหรือวลี	10	16.7
2	การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป	5	8.3	2	การปรับระดับโครงสร้าง	7	11.7
3	การเติมคำอธิบาย	4	6.7	3	การเพิ่มและละคำ	5	8.3
4	การแทนที่ด้วยสิ่งที่มี ในวัฒนธรรมเป้าหมาย	4	6.7	4	การปรับการใช้กรรตุวาทก และกรรมวาทก	4	6.7
5	การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ	3	5	5	การเปลี่ยนประโยคเป็นวลี และวลีเป็นประโยค	4	6.7
6	การเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มคำ	3	5	6	การปรับรูปปฏิเสธ	3	5
				7	ระดับเสียง (ทับศัพท์)	2	3.3

จากการศึกษาพบว่า การปรับบทแปลระดับคำ ประเภทการใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งที่เฉพาะกว่า พบมากที่สุด 6 ครั้ง รองลงมาคือ ประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป พบ 5 ครั้ง ประเภทการเติมคำอธิบายและประเภทการแทนที่ด้วยสิ่งที่มีในวัฒนธรรมเป้าหมาย พบ 4 ครั้ง ประเภทการใช้วลีหรือประโยคแทนคำและการเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มคำ พบน้อยที่สุด 3 ครั้ง สำหรับการปรับบทแปลระดับโครงสร้าง ประเภทการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี พบมากที่สุด 10 ครั้ง รองลงมาคือ ประเภทการปรับระดับโครงสร้าง พบ 7 ครั้ง ประเภทการเพิ่มและละคำในประโยค พบ 5 ครั้ง ประเภทการปรับการใช้กรรตุวาทกและกรรมวาทกและการเปลี่ยนประโยคเป็นวลีและวลีเป็นประโยค พบ 4 ครั้ง ประเภทการปรับรูปปฏิเสธ พบ 3 ครั้ง ประเภทระดับเสียง (ทับศัพท์) พบ 2 ครั้ง

4.1 ตัวอย่างการวิเคราะห์การปรับบทแปลระดับคำ ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าการปรับบทแปลระดับคำประเภทที่พบมากที่สุด คือ การใช้

คำที่อ้างอิงความหมายที่กว้างแทนคำที่เฉพาะกว่า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ (Buck, 1930) ฉบับแปล (สันตสิริ, 2524)

Courtyards (p.43) สนาม (หน้า 81)

จากความหมายของภาษาต้นฉบับในเรื่องสั้น คำว่า “courtyards” หมายถึง “สนาม” ด้วยสถาปัตยกรรมบ้านจีนโบราณมีลักษณะเป็นบ้านชั้นเดียวที่ปลูกในพื้นที่สี่เหลี่ยมตามทิศทั้ง 4 ทิศ แบ่งบ้านเป็นหลังๆ และหันหน้าเข้าหากันเชื่อมห้องด้วยระเบียงทางเดินภายนอกมีประตูทางเข้าบ้านสองชั้น ชั้นแรกเป็นลานหน้าบ้านที่ประตูหันไปทางทิศใต้ ชั้นที่สองเป็นลานกลางบ้าน บ้านหลักที่อยู่ตรงกลางทางทิศเหนือที่สามารถทะลุไปเรือนเล็กด้านหลังได้และตรงบริเวณกลางบ้านเป็นลานขนาดใหญ่ที่มีสนามเล็กๆกลางบ้านและมีต้นไม้ดอกไม้ปลูกอย่างมีระเบียบ ซึ่งจากลักษณะสนามของบ้านคนจีนดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากสนามของบ้านคนไทยไม่ว่าจะยุคเก่าหรือยุคใหม่บ้าน

คนไทยก็ไม่มี การแบ่งสัดส่วนลักษณะนั้น ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายกว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึง สิ่งที่เฉพาะกว่าเพื่อให้ได้ความหมายที่กระชับใจความในฉบับแปล นอกจากนี้ก็ไม่ได้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย คลาดเคลื่อนอีกด้วย

ส่วนการปรับบทแปลระดับคำประเภทที่พบมากที่สุดลำดับถัดมา คือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป

ต้นฉบับ “This was right, for no one else in our women’s apartment was equal to her, the first lady, in position or **native ability**.” (Buck, 1930: 7)

ฉบับแปล “ข้อนี้เห็นว่าท่านทำถูก เพราะไม่มีใครอีกแล้วทางฝ่ายหญิงที่จะเป็นใหญ่เป็นโตเท่าท่าน ท่านอยู่ในฐานะเป็นภรรยาหลวง” (สันตสิริ, 2524: 14)

คำที่ขีดเส้นใต้ “native ability” ซึ่งแปลความหมายได้ว่า “ความสามารถโดยเนื้อแท้” นั้นไม่ปรากฏอยู่ในข้อความฉบับแปลเนื่องจากการกล่าวถึงคุณลักษณะและความเหมาะสมของแม่ของก๊วยหลานในฐานะผู้เป็นภรรยาหลวงอย่างชัดเจนแล้ว เพื่อไม่ให้ข้อความดูเยิ่นเย้อจึงไม่จำเป็นต้องกล่าวอีกในฉบับแปลและการตัดสำนวนดังกล่าวก็ไม่ได้มีผลต่ออรรถรสหรือความหมายที่ถ่ายทอดสู่ฉบับแปลแต่อย่างใด

4.2 ตัวอย่างการวิเคราะห์การปรับบทแปลระดับ โครงสร้าง ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า การปรับบทแปลระดับประโยคประเภทที่พบมากที่สุด คือ

การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในวลีหรือประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ “I became their daughter, **leaving forever my own family and clan**.” (Buck, 1930: 20)

ฉบับแปล “ฉันได้ขาดตอนจากครอบครัวและวงศ์ตระกูลของฉัน และได้กลับกลายมาเป็นบุตรสาวของท่านผู้ใหญ่ทั้งสองนี้แล้วโดยสิ้นเชิง” (สันตสิริ, 2524: 36)

จากต้นฉบับประกอบด้วยข้อความ 2 ข้อความ ซึ่งข้อความหนึ่งเป็นอนุประโยคคือ I became their daughter ส่วน leaving forever my own family and clan เป็นวลีที่ทำหน้าที่เป็นคำขยายกริยาของคำว่า “became” ในฉบับแปลผู้แปลได้จัดลำดับข้อความใหม่ โดยการสลับตำแหน่งของคำที่ขยายคำกริยามาขึ้นต้นมาไว้ข้างหน้า คือคำที่ขีดเส้นใต้ “leaving forever my own family and clan” จากนั้นจึงค่อยแปล “I became their daughter” ซึ่งถือเป็นอนุประโยคหลัก จึงได้ความหมายที่สมบูรณ์ดังฉบับแปลว่า “ฉันได้ขาดตอนจากครอบครัวและวงศ์ตระกูลของฉัน และได้กลับกลายมาเป็นบุตรสาวของท่านผู้ใหญ่ทั้งสองนี้แล้วโดยสิ้นเชิง” เพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์และโครงสร้างของความหมายให้ถูกต้องและง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้อ่านงานแปล

การปรับบทแปลระดับประโยคประเภทที่พบมากที่สุดลำดับถัดมา คือ มีการปรับบทแปลระดับ โครงสร้างของคำประเภทความแตกต่างในด้านการบอกความหมายเพิ่มเติมในด้านพหูพจน์

ต้นฉบับ “I knew **the slaves and the concubines** would be excited and would watch her from behind corners” (Buck, 1930: 129)

ฉบับแปล “ฉันทราบดีว่าพวกคนใช้และพวกภรรยาน้อยของคุณพ่อคงจะตื่นเต้นและจะแอบดูเขาตามซอกตามมุม” (สันตสิริ, 2524: 248)

จะเห็นได้ว่าข้อความต้นฉบับมีคำนามที่เปลี่ยนรูปให้อยู่ในรูปพหูพจน์ด้วยการเติม s ข้างหลังคำนามดังกล่าว “the slaves and the concubines” ผู้แปลจึงมีการถ่ายทอดความหมายในเชิงพหูพจน์สู่ฉบับแปลว่า “พวกคนใช้และพวก

กรรขาน้อย” เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้เหมาะสมกับโครงสร้างภาษาไทยและการใส่ s ท้ายคำภาษาอังกฤษ นั้นถือเป็นการใส่หน่วยความหมาย แต่ในภาษาไทยไม่มีการใส่หน่วยความหมายย่อยท้ายคำจึงต้องเติมคำใดคำหนึ่ง เช่น คำว่า “พวกหรือกลุ่ม” แทน ซึ่งการเติมคำลักษณะนี้ไม่ถือว่าเป็นการเติมคำอธิบาย แต่เป็นการปรับเพื่อรักษาความหมายในโครงสร้างคำให้สมบูรณ์ตามลักษณะภาษาฉบับแปลในภาษาไทย

5. การอภิปรายผล

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์งานแปลวรรณกรรม เรื่อง “ทาสประเพณี” ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ศึกษา ต้องการศึกษเกี่ยวกับประเภทการปรับบทแปลทั้งในระดับคำและระดับโครงสร้างและกลวิธีการแปลแบบตรงตัวและแบบเอาความซึ่งนำไปตามหลักเกณฑ์การปรับบทแปลของสัญญาวิ สายบัว (2560) และนอกเหนือจากนั้นผู้ศึกษา ยังพบกลวิธีการปรับบทแปลอื่นๆ เพิ่มเติมของ โมนา เบเคอร์ (Baker, 1992) โดยผู้ศึกษาได้อภิปรายผลการศึกษาคงตัวอย่างที่สำคัญต่อไปนี้

5.1 การปรับบทแปลระดับคำประเภทที่พบมากที่สุดคือ การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างแทนคำเฉพาะกว่า เมื่อคำจากภาษาต้นฉบับไม่มีในวัฒนธรรมฉบับแปล ผู้แปลจึงต้องแก้ปัญหาโดยการอ้างอิงคำที่มีระดับกว้างขึ้น เพื่อครอบคลุมความหมายดังกล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ (Buck, 1930)	ฉบับแปล (สันตสิริ, 2524: 14)	ความหมายตามพจนานุกรม
wine ceremony (p.20)	พิธีเลี้ยงสุรา (หน้า 37)	พิธีเลี้ยงเหล้าองุ่น
courtyards (p.43)	สนาม (หน้า 81)	สนามที่ล้อมรอบด้วยกลุ่มอาคาร
sandalwood chest (p.68)	หีบไม้จันทน์ (หน้า 128)	ชั้นที่มีลิ้นชัก, ลิ้นไม้จันทน์
robe (p.102)	เครื่องแต่งกาย (หน้า 197)	เสื้อคลุมยาว
west (p.117)	ต่างประเทศ (หน้า 224)	ตะวันตก
intercede (p.190)	ติดต่อ (หน้า 99)	ขอร้องให้กระทำ

จากกลุ่มตัวอย่างประเภทการใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งทีเฉพาะกว่า สามารถแยกประเภทตามชนิดของคำได้ 2 ประเภท คือ

1) wine ceremony, courtyards, sandalwood chest, robe, west จัดเป็นกลุ่มคำนามประเภทสามัญนาม เป็นคำนามสามัญที่ใช้เป็นชื่อทั่วไป หรือเป็นคำเรียกสิ่งต่างๆ โดยทั่วไปไม่ชี้เฉพาะเจาะจง เช่น wine ceremony พิธีเลี้ยงสุรา ผู้แปลใช้คำว่า “สุรา” แทนคำว่า “wine”, courtyards ในเรื่องพูดถึงสนามของคนจีนที่ความแตกต่างกับ ของคนไทย ผู้แปลจึงใช้คำที่ครอบคลุมว่า “สนาม”, sandalwood chest หีบไม้จันทน์ ผู้แปลใช้คำกว้างคำว่า “หีบ” แทน การอธิบายเพิ่มเติมของคำว่า “chest”, robe เครื่องแต่งกาย และ west ต่างประเทศที่ใช้คำกว้างว่าแทนคำที่มีความหมาย ตามต้นฉบับ

2.) Intercede จัดเป็นกลุ่มคำกริยา เป็นคำที่แสดงอาการ สภาพ หรือการกระทำของคำนามและคำสรรพนาม ในประโยค การที่แทนที่คำกริยาในต้นฉบับที่แปลตรงตัวว่า “ร้องขอ” ผู้แปลใช้คำว่า “ติดต่อ” ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายกว้างเพื่ออ้างอิงถึงอาการของกลุ่มคำที่แสดงการขอร้องใกล้เคียง

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แปลเลือกใช้คำกว้างแทนการแปลตรงตัวทั้งคำนามและคำกริยาที่เป็นปัญหา หากแปลตรงตัวผู้แปลต้องอธิบายความหมายเพิ่มเติมเพื่อให้ถูกต้องตามความหมายต้นฉบับ ดังนั้นผู้แปลจึงใช้คำกว้างที่เหมาะสมกับการใช้ภาษาของฉบับแปลแทน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สิริกร ผลผลาหาร และ นครเทพ ทิพยศุภราชฤทธิ์ (2560: 532) ที่กล่าวไว้ว่า ความแตกต่างด้านภาษาของภาษาต้นทางและภาษาปลายทางอาจทำให้เกิด ปัญหาเกี่ยวกับคำและความหมายจึงเป็นหน้าที่ของผู้แปลที่จะเลือกคำที่เหมาะสมเพื่อมาปรับใช้ให้เข้ากับเนื้อเรื่อง และบริบททางวัฒนธรรมของภาษาปลายทางให้มากที่สุด

การปรับบทแปลระดับคำประเภทที่พบรองลงมาคือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป การใช้คำหรือข้อความที่ซ้ำซ้อนและฟุ่มเฟือยในฉบับแปลจำเป็นต้องตัดคำหรือสำนวนที่ไม่มีสาระสำคัญในบริบททิ้งไปและไม่มีผลกระทบต่อเนื้อความในต้นฉบับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่แยกเป็นการตัดคำและการตัดสำนวนดังตัวอย่างต่อไปนี้

การตัดคำ

ต้นฉบับ: “There are only the **strange** servants in the kitchen.” (Buck, 1930: 29)

ฉบับแปล: “ยังพวกคนใช้ในครัวอีก” (สันตสิริ, 2524: 54) จากตัวอย่างผู้แปลใช้กลวิธีการปรับบทแปลโดยการตัดคำคุณศัพท์ “strange” ที่มีความหมายว่า ต่างถิ่น, แปลกหน้า ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนาม “servants” ไม่ได้มีความหมายสำคัญมากนักและบริบทของกลุ่มคำดังกล่าวได้สื่อความหมายในตัวเองชัดเจนอยู่แล้ว เมื่อตัดทิ้งไปแล้วก็ไม่ได้ทำให้สาระสำคัญของต้นฉบับโดยรวมเสียไป

การตัดสำนวน

ต้นฉบับ: “How did I know it myself when his heart stirred? Ah, **how does the cold earth know when the sun at spring-tide draws out her heart into blossoming? How does the sea feel the moon compelling her to him?** I do not know how the days passed.” (Buck, 1930: 56)

ฉบับแปล: “ฉันก็ไม่ทราบว่าน้ำใจของเขาไหวหวั่นมากน้อยเพียงใด? ฉันไม่ทราบว่ามันลุล่วงไปโดยสถานใด” (สันตสิริ, 2524: 107)

จากข้อความข้างต้นพบว่า ผู้แปลตัดประโยคที่ประกอบอยู่ในภาษาต้นฉบับออก คือ “how does the cold earth know when the sun at spring-tide draws out her heart into blossoming? How does the sea feel the moon compelling her to him?” เนื่องจากเป็นสำนวนทางภาษาที่ใช้ในการเปรียบเทียบ พรรณนาความรู้สึกที่ค่อนข้างซับซ้อนในการแปลและเพื่อเป็นการลดความเยิ่นเย้อของเนื้อความที่ยาวเกินความเหมาะสม ผู้แปลจึงเลือกตัดสำนวนนี้ออกไปโดยยังคงรักษาสาระสำคัญของบริบทไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุภาวดี พุ่มโพธิ์ และนครเทพ ทิพยศุภราชฤทธิ์ (2559: 171) ซึ่งให้ความเห็นตรงกันว่า การแปลนั้นหากมีคำฟุ่มเฟือยมากเกินไปจะทำให้เข้าใจเนื้อหาหายากและบางครั้งผู้แปลจำเป็นต้องละโครงสร้างเดิมหรือข้อความต้นฉบับบางประการ เพื่อนำไปถ่ายทอดความหมายที่เป็นธรรมชาติและกระชับได้ใจความยิ่งขึ้น

5.2 การปรับบทแปลระดับโครงสร้างที่พบมากที่สุดคือ การปรับวิธีเรียงคำในวลีหรือประโยคตามโครงสร้างภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลมีความแตกต่างด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ ผู้แปลจึงใช้การปรับตำแหน่งและวิธี

เสนอความคิดในวลีหรือประโยคที่เป็นปัญหาและถ่ายทอดเรื่องราวโดยยังคงความหมายตามต้นฉบับ โดยพบ 2 ลักษณะดังนี้

การเปลี่ยนตำแหน่งของคำกริยาวิเศษณ์

ต้นฉบับ: “It seemed as though **before this** we had nothing to talk about.” (Buck, 1930: 49)

ฉบับแปล: “**ก่อนหน้า**นี้ ดูเหมือนว่าเราไม่มีเรื่องอะไรจะพูดกัน” (สันตสิริ, 2524: 93)

จากตัวอย่างเป็นการเปลี่ยนตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์มาไว้ประโยคหน้า ผู้แปลได้สลับตำแหน่งของ “before this” ซึ่งแปลว่า “ก่อนหน้า” เนื่องจากเป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่บอกเวลาในการกระทำของประธานในประโยคเมื่อผู้แปลปรับเรียงเนื้อความตามโครงสร้างและวัฒนธรรมการใช้ภาษาตามภาษาฉบับแปลใหม่ จึงทำให้สามารถเข้าใจลำดับ เหตุการณ์ได้ง่ายขึ้น

การเปลี่ยนตำแหน่งอนุประโยค

ต้นฉบับ: He says she is like a pine tree covered with snow for beauty (Buck, 1930: 99)

1 2 3

ฉบับแปล: เขากล่าวว่า ในด้านความสวยงาม แม่มคนนั้นเสมือนหนึ่งต้นสนที่ปกคลุมด้วยหิมะ (สันตสิริ, 2524:1930)

1 3 2

จากตัวอย่าง พบว่าผู้แปลปรับระเบียบวิธีการนำเสนอความคิดในข้อความใหม่ เพื่อให้ตรงตามความเข้าใจของวัฒนธรรมการใช้ภาษาของผู้อ่านโดยสลับเอาบุพบทวลี “for beauty” ขึ้นมาไว้หลังตำแหน่งประธานที่กล่าวถึงความงามของตัวละครก่อนและตามด้วยประโยคที่ขยายรายละเอียด ความสวยของผู้หญิงนั้นเป็นอย่างไร “she is like a pine tree covered with snow แม่มคนนั้นเสมือนหนึ่งต้นสนที่ปกคลุมด้วยหิมะ” การปรับ ดังกล่าวทำให้เนื้อความโดยเข้าใจง่ายและสละสลวยมากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุรินทร์ เพชรจำเริญสุข, นครเทพ ทิพย์สุภราชกุล และสาธิต กอเสถียรวงศ์ (2561: 348) ที่แสดงถึงความคิดในประเด็นที่ว่าโครงสร้างทางภาษาที่แตกต่างกันของต้นฉบับและฉบับแปลมักส่งผลให้มีการสื่อความหมายที่ผิดจำเป็นต้องการปรับโครงสร้างในข้อความที่แปลให้เหมาะสม สอดคล้องกับสำนวนฉบับแปลในรูปแบบที่ผู้อ่านคุ้นเคยทำความเข้าใจง่าย

ส่วนประเภทการปรับระดับโครงสร้างที่พบมากที่สุดลำดับถัดมาคือ การปรับบทแปลระดับโครงสร้างของคำ โครงสร้างของคำของแต่ละภาษามีความต่างกันผู้แปลจึงต้องปรับโครงสร้างของคำให้ถูกต้องและเหมาะสมกับไวยากรณ์ของภาษาฉบับแปล ประเด็นที่พบส่วนใหญ่มี 2 ประเภทดังนี้

ความแตกต่างในด้านการประกอบคำด้วยหน่วยเสียงหรือหน่วยคำพิเศษ เพื่อบอกความหมายในด้านกาล

ต้นฉบับ: “For she could not understand the far countries where my husband **lived** for twelve years.”

(Buck, 1930: 1)

ฉบับแปล: “เพราะเขาไม่เข้าใจในประเทศอันไกลโพ้น ซึ่งสามีของฉันท่านเขา**ไปอยู่**มาถึงสิบสามปี”

(สันตสิริ, 2524: 3)

ต้นฉบับ: “I **have prepared** his little clothes.” (Buck, 1930: 68)

ฉบับแปล: “ฉันเตรียมกางเกงไว้ให้แกเสร็จเรียบร้อยแล้ว” (สันตสิริ, 2524: 128)

จากตัวอย่าง มีการปรับโครงสร้างของคำประเด็นเรื่อง Tense (กาล) เนื่องจากภาษาไทยรูปแบบของคำกริยาไม่ได้เปลี่ยนไปตามกาลเวลาที่ชัดเจนเหมือนอย่างภาษาอังกฤษ เช่นตัวอย่างในฉบับแปล คือ “V.2 และ have + V.3” นั่นคือ “lived และ have prepared” การเปลี่ยนคำกริยาเพื่อแสดงถึงช่วงเวลาที่ผ่านมาแล้วและที่เป็นปัจจุบันมีความสมบูรณ์แล้ว ดังนั้นเมื่อผู้แปลจึงมีการปรับระดับ โครงสร้างของคำ คือ “ไปอยู่ และ เตรียมเสร็จเรียบร้อยแล้ว” เพื่อให้การสื่อความหมายมีความสอดคล้องกับภาษาต้นฉบับ

ความแตกต่างในด้านการประกอบคำด้วยหน่วยเสียงหรือหน่วยคำพิเศษ เพื่อบอกความหมายในด้านหน้าที่ทางไวยากรณ์

ต้นฉบับ: “I was the same girl, only **more afraid** and more lonely and **far less hopeful.**” (Buck, 1930: 34)

ฉบับแปล: ฉันยังเป็นเด็กหญิงคนเดิม ผิดกันอยู่แต่ว่ามีความหวาดกลัวมากขึ้นและมี ความหวังน้อยลงเท่านั้น (สันตสิริ, 2524: 64)

ต้นฉบับ: “I **with shyness** towards him, he **with careful politeness** that overlooked me.” (Buck, 1930: 49)

ฉบับแปล: “ฉันประพุดต่อเขาอย่างกระดากอาย เขาก็ประพุดต่อฉันอย่างเกรงอกเกรงใจ” (สันตสิริ, 2524:93)

จากตัวอย่าง มีการปรับโครงสร้างของคำประเด็นเรื่อง หลักไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ เช่น คำในต้นฉบับที่ขีดเส้นใต้อย่างคำว่า “more afraid / far less hopeful” และ “with shyness / with careful politeness” เป็นคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์วิลี แต่เมื่อโครงสร้างของภาษาอังกฤษไม่ได้มีในภาษาไทยผู้แปลจึงต้องปรับคำ โดยใช้คำว่า “มีความ และ อย่าง” ในฉบับแปลแทน คือ “มีความหวาดกลัวมากขึ้น , มีความหวังน้อยลง” และ “อย่างกระดากอาย, อย่างเกรงอกเกรงใจ” เพื่อบอกความหมายที่เทียบเคียงกันระหว่างต้นฉบับและฉบับแปล

นอกจากวิธีการปรับบทแปลของสัญญาวิ สายบัว (2560) แล้วผู้ศึกษายังพบวิธีการปรับบทแปลของโมนา เบเคอร์ (Baker, 1992) อีกประเภท คือ การแทนที่ด้วยสิ่งที่มีในวัฒนธรรมเป้าหมาย (Cultural Substitution) มาเป็น กรอบแนวคิดวิเคราะห์ โดยพบเป็นจำนวนทั้งสิ้น 4 ตัวอย่าง

ต้นฉบับ (Buck, 1930)	ฉบับแปล (สันตสิริ, 2524: 14)
chair (p.35)	เก้าอี้ (หน้า 20)
porcelain bowls (p.87)	ชามลายคราม (หน้า 166)
full moon and more (p.117)	เดือนกว่า (หน้า 224)
first-fruits (p.142)	เสื่อกเนื้อเชื้อไข (หน้า 271)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แปลเลือกที่จะใช้การแทนที่ทางวัฒนธรรม เนื่องจากคำในภาษาอังกฤษไม่มีคำเหล่านี้โดยตรง ดังนั้น ผู้แปลจึงต้องใช้การเทียบเคียงคำในภาษาฉบับแปลหรือการแทนที่ด้วยสิ่งที่มีในวัฒนธรรมเป้าหมายเพื่อเชื่อมโยงให้เหมาะสมกับความหมายของภาษาต้นฉบับ เบเคอร์ (Baker, 1992) ได้เสนอแนะว่าเมื่อวัฒนธรรม

ของภาษาต้นฉบับแตกต่างกับวัฒนธรรมของภาษาฉบับแปลจึงแปลโดยใช้คำหรือสำนวนที่มีความหมายใกล้เคียงกันตามวัฒนธรรมภาษา

สำหรับการศึกษากลวิธีการแปลที่พบจากวรรณกรรม “ทาสประเพณี” ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลทั้งแบบตรงตัวและการแปลแบบเอาความตามความเหมาะสมของเนื้อหาแต่ละส่วนซึ่งส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่วิธีการแปลแบบเอาความเนื่องจากวรรณกรรมมีความเกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมทั้งตะวันออกและตะวันตกและยังมีคำศัพท์ที่ไม่เป็นที่รู้จักมักคุ้นในวัฒนธรรมฉบับแปลอีกด้วย เพื่อเป็นการถ่ายทอดให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาต้นฉบับอย่างชัดเจนและถูกต้อง บุรินทร์ เพชรจำเริญสุข, นครเทพ ทิพย์สุกรายฤทธิ์ และ สายัณห์ กอเสถียรวงศ์ (2561: 348) กล่าวว่า หากยึดรูปแบบการแปลแบบตรงตัวที่เน้นการรักษาคำและโครงสร้างเดิมตามต้นฉบับ อาจทำให้ผู้อ่านประสบปัญหาในการสื่อความหมายข้อความที่ไม่ลื่นไหลและไม่เป็นธรรมชาติ ผู้แปลจึงมุ่งเน้นที่จะรักษาเนื้อความสำคัญให้ตรงตามต้นฉบับมากที่สุด

6. บทสรุป

จากการศึกษาครั้งนี้ ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ศึกษาต้องการศึกษาเกี่ยวกับประเภทการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลเรื่องนี้ เรื่อง “ทาสประเพณี” ที่แปลโดย สันตสิริ โดยใช้หลักเกณฑ์การแปลของ ของสัญญาวิ สายบัว (2560) และโมนา เบเคอร์ (Baker, 1992) เป็นกรอบความคิดในการวิเคราะห์ โดยที่การปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุด คือ ประเภทการใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า จำนวน 6 ตัวอย่างและการปรับบทแปลระดับคำที่พบน้อยที่สุด คือ ประเภทการใช้วลีหรือประโยคแทนคำและการเติมคำเชื่อมระหว่างกลุ่มคำ จำนวนประเภทละ 3 ตัวอย่าง ส่วนการปรับบทแปลระดับโครงสร้าง ประเภทการปรับระดับประโยคที่พบมากที่สุด คือ ประเภทการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลีจำนวน 10 ตัวอย่าง และที่พบน้อยที่สุดคือ ประเภทระดับเสียง (ทับศัพท์) จำนวน 2 ตัวอย่าง นอกจากนี้ผู้แปลได้ใช้กลวิธีการแปลแบบเอาความมากกว่าการแปลแบบตรงตัวเพราะในการแปลหนังสือเรื่องนี้จำเป็นต้องใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เป็นที่คุ้นเคยต่อผู้อ่านเพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้โดยง่าย

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาการปรับบทแปลวรรณกรรมเรื่องอื่นๆของ เพิร์ล เอส บัค (Pearl S. Buck) ที่แปลโดยนักแปลท่านอื่นนอกจาก สันตสิริ เพื่อศึกษาการแปลผลงานที่หลากหลายสำนวนและผลการวิเคราะห์ตามแนวกรอบความคิดของการปรับบทแปล
2. ศึกษาผลงานแปลวรรณกรรมอื่นๆที่แปลโดย สันตสิริ เพื่อวิเคราะห์ถึงความแตกต่างด้านของวิธีการปรับบทแปลว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างอย่างไร
3. ศึกษาบทบรรยายภาษาไทยของวรรณกรรมเรื่องนี้ที่นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์เรื่อง “ทาสประเพณี (East Wind West Wind)” เพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาในวรรณกรรมและบทภาพยนตร์

7. กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างดี จาก ดร.นครเทพ ทิพย์สุภราชกูร์และอาจารย์พิสิษฐพัฒน์ ทองเปลว ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ สละเวลาอันมีค่าทำการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำต่างๆ รวมถึงเอาใจใส่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่ได้อบรมสั่งสอนมอบวิชาความรู้และคำแนะนำที่มีคุณค่าสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้อย่างดี

8. เอกสารอ้างอิง

- บุรินทร์ เพชรจำรูญสุข นครเทพ ทิพย์สุภราชกูร์ และ สายันท์ กอเสถียรวงศ์. (2561). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับ บทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง "อีไลส์กับผีทะเล"*, รายงานสืบเนื่องจากการประชุม วิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยธนบุรี (30 พฤษภาคม 2561), 343-349.
- เฟิร์ล เอส บัค. (2524). *ทาสประเพณี*. แปลโดย สันตสิริ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พิทยาคาร.
- สัญญาวิ สายบัว. (2560). *หลักกการแปล*. ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริกร ผลผลาหาร และ นครเทพ ทิพย์สุภราชกูร์ (2560). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปล วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง "เจ้าหญิงน้อย"*, รายงานสืบเนื่องจากการประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ครั้งที่ 7 (24 พฤศจิกายน 2560), 524-538.
- สุภาวดี พุ่มโพธิ์ และ นครเทพ ทิพย์สุภราชกูร์ (2559). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปล วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง "ลูกหินวิเศษ"*. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหาร กิจการสาธารณะ ครั้งที่ 3 วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น (19 สิงหาคม 2559), 167-173.
- Catford, J.C. *A Linguistic Theory of Translation*. London: Oxford University Press, (1978)
- Baker, M. (1992). *In Other Words*. New York, NY: Routledge.
- Newmark, Peter. (1981) *Approaches to Translation*. Oxford: Pergamon Press,
- Pearl S. Buck. (1930). *East Wind West Wind*. New York: John Day.